

Video og lyd: Seminar på Frederiksberg: Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika mandag den 18. april med bl.a. Helga Zepp-LaRouche og Hussein Askary

Schiller Institutet og Executive Intelligence Review holdt et seminar mandag den 18. april 2016 på Frederiksberg på engelsk.

Inkl. en diskussion om EIR's specialrapport Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen

Introduktion: Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark

Musik:

Fischerweise af Schubert

Ritorna Vincitor! fra Aida af Verdi

Leena Malkki, soprano fra Sverige

Dominik Wijzan, pianist fra Poland

Teksterne på originalsprogene med engelsk oversættelse

Video: Introduktion og musik

Talere: Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets internationale præsident, kendt som "Silkevejsdamen" (via Skype video)

Video: Helga Zepp-LaRouche

Audio: Introduktion, musik og Helga Zepp-LaRouche

Afskrift: [Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af Helga Zepp-LaRouches tale](#)

Forlæng Verdenslandbroen ind i Mellemøsten og Afrika: Hussein Askary, EIR's Mellemøstredaktør, som lige har oversat den arabiske version af rapporten.

Den Nye Silkevej og den iranske rolle; Hr. Abbas Rasouli, først sekretær på Irans ambassade i Danmark.

Video: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli.

Audio: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli

Afskrift: Forlæng Verdenslandbroen ind i Sydvestasien og Afrika: Afskrift af Hussein Askarys tale

Afskrift: Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale

Mere om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på dansk:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevej fører til menneskehedens fremtid! Oktober 2014

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Nyhedsorientering december 2014: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche

BYG VERDENSLANDBROEN FOR VERDENSFRED

Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København den 30. januar 2015, med titlen: »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Nyhedsorientering febr. 2015.

Nyhedsorientering maj 2015 – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved

seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem Civilisationer, af Hussein Askary

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Link: Homepage about the EIR report The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge

The English, Arabic and Chinese versions of EIR's report are available from EIR and The Schiller Institute in Denmark.

Prices for the 400-page report:

English: printed 500 kr.; pdf. 300 kr.; Arabic: printed 500 kr.; Chinese: pdf. 300 kr.

Please contact tel. 53 57 00 51 or 35 43 00 33, or si@schillerinstitut.dk

Invitation:

Terror in Europe, and elsewhere. Waves of refugees leaving countries racked by war and economic ruin, from Afghanistan to Africa. Threats of financial crash in the trans-Atlantic region. Dangers of escalating confrontation and war against Russia and China. Is there any hope for the future?

The Schiller Institute and Executive Intelligence Review, led by the ideas and efforts of Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche, have been working for decades to create a paradigm shift, away from "geopolitics," to a new era of cooperation between sovereign nations, based on an ambitious infrastructure-driven economic development strategy – a plan for lasting peace through economic development.

In 2013, this New Silk Road and Eurasian Land-Bridge strategy was adopted by Chinese President Xi Jinping, who called it the "One Belt, One Road" policy, which now includes agreements with 60 countries. In addition, the economic development alliance among the BRICS countries, and the establishment of new credit institutions, constitute an alternative in the

making.

In December 2014, EIR published a ground-breaking special report in English, *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*, the sequel to its 1996 report, which elaborates the new set of economic principles needed for world economic development. The Chinese version was issued in 2015.

Now, if there is to be a solution to the heart-wrenching suffering of the people of the Middle East and Africa, and the effects of the crisis in Europe, the New Silk Road must be extended to those regions, on its way to becoming the World Land-Bridge. The recent negotiations led by U.S. Secretary of State Kerry (despite opposition from other factions in the Obama administration), and Russian Foreign Minister Lavrov, regarding Iran and Syria, have also helped to create the political preconditions for such a new "Marshall Plan" to immediately come into effect.

There are already moves in that direction. An example of "win-win" cooperation was demonstrated during Chinese President Xi Jinping's recent visit to Egypt, Saudi Arabia and Iran, where he confirmed China's support for real economic development in the region, backed up by \$55 billion in loans and investments.

And on March 17, the Arabic version of EIR's report was presented in Cairo by Egyptian Transportation Minister Dr. Saad El Geyoushi, and EIR Arabic desk chief Hussein Askary, who translated the report, at a well-attended launching at the Ministry. An expanded chapter on proposals to rebuild Southwest Asia is included.

The Copenhagen seminar will present the vision of a new paradigm, instead of geopolitics, terror, war and economic collapse. Mustering the creative efforts of populations collaborating to rebuild their nations, is the only way forward.

We hope that you will be able to attend this important

seminar, and join in the discussion about how this alternative can be brought about.

Links:

Introduction to the arabic-version of EIR's report by Helga Zepp-LaRouche (in English, Arabic and Danish)

Here are links to information about EIR's March 24, 2016 Frankfurt seminar, co-sponsored by the Ethiopian consulate, including the speeches of Helga Zepp-LaRouche and Hussein Askary.

Report about the Frankfurt seminar

Helga Zepp-LaRouche's speech

Hussein Askary's speech

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com/eiw

Arabic: www.arabic.larouchepub.com/

Other languages: [Click here](#)

**RADIO SCHILLER den 11. april
2016:
Vil et britisk nej til EU**

smadre EU og euroen? Baner G7 i Hiroshima vejen for atomkrig?

Med formand Tom Gillesberg

Lyndon LaRouche advarer om atomkrigstrusel

LAROUCHE: Jeg vil sige, at lige nu gennemgår vi – ikke en simpel version af hvad vi tidligere har haft – men vi går ind i en krisesituation, der er meget dybt rodfæstet, ikke bare i USA, men på meget af planeten. Vi er på kanten af truslen om en lancering af krig imod Kina, og implicit også Putin, men Kina i særdeleshed – og truslerne er ved at blive meget alvorlige.

HONG LEI (talsmand for det kinesiske udenrigsministerium): Installationen af THAAD systemet har strakt sig langt ud over forsvarsbehovene i forhold til Nordkorea, og vil direkte skade Kinas strategiske og sikkerhedsmæssige interesser, såvel som den regionale balance.

LAROUCHE: Hvis disse trusler blev ført ud i livet, ville den umiddelbare effekt være generel verdensomspændende termonuklear krig. Det er kendsgerningerne. For hvis Putin blev slået ud, og hvis Kina, efter Obamas direktiver, blev ramt direkte, ville man have den værste generelle krigsførelse på planeten Jorden, der nogensinde er forekommet og som vi

nogensinde har erfaret. Det er der vi er.

GEN. PHILIP BREEDLOV (øverstkommanderende for NATO): Om nødvendigt er vi er parate til at kæmpe og vinde...vores fokus vil ekspandere fra sikkerhed til afskrækkelse, inklusiv forholdsregler, der forøger vort samlede beredskab enormt. Mod øst og nord står vi over for et fornyet og aggressivt Rusland, der fortsat, som vi har været vidne til igennem de sidste to år, søger at udvide dets indflydelse på dets periferi og derudover.

LAROUCHE: Hvis vi ikke griber ind med det samme, og Obama agerer som han lige nu har til hensigt – vil han sætte en generel verdensomspændende termonuklear krig i bevægelse. Hvorvidt det vil lykkes ham at gøre det eller ej, er et andet spørgsmål, men kendsgerningen er, at han har til hensigt at gøre det. Og han sætter militære styrker ind på det -mange militærstyrker.

SERGEI GLAZYEV (Økonom og rådgiver til præsident Putin): Som det altid sker i en verdensøkonomisk orden under forandring, prøver det land, der er ved at tabe sit lederskab, at slippe en verdenskrig løs for at få kontrol over periferien State Department og det Hvide Hus fortsætter med at se verden gennem prismet af både den Kolde Krig og britiske konfrontationer med Rusland og Tyskland i det nittende århundrede. Og USA er i gang med at slippe en ny krig løs.

LAROUCHE: For indeværende er planetens transatlantiske samfund en katastrofe. Alt hvad vi havde på forhånd er netop krakket. Vi mister det hele. Så vi har to ting at gøre:

Få Obama ud med det samme. (Med det samme!) Forlad ham, han går efter en termonuklear krig! Så I er nødt til at få ham ud. Når dette skridt er taget, er I nødt til at tage foranstaltninger til genopbygning, og de foranstaltninger er mulige, de lader sig gennemføre. Der skal foretages en reorganisering af Kongressens politiske struktur og så videre. Og I må gå ud og finde folk, der er villige til at stå frem,

som er i stand til at se på de ting vi kunne gøre, eller skulle have gjort. Det vil indebære, at gennemføre et program i lighed med det program, der gennemføres i Kina! Det Kina, som Obama har til hensigt at ødelægge.

Så det vi ønsker at gøre, er simpelthen at tage de samme ting i brug, som vi havde i forbindelse med rumprogrammet, at genoplive rumprogrammet, for vi skal have gjort en masse rumligt opdagelsesarbejde – rumarbejde. Og det vil blive meget vigtigt og meget rigt, og uden at gøre netop det, og uden at bruge det, klarer I det ikke.

Så I har intet alternativ til denne situation. Men hvis et sådant foretagende har det engagement, der skal til, og man er parate til at udfolde det, ville jeg sige: "Pris dem. Vi behøver dem!"

Og bak dem så op.

RADIO SCHILLER den 4. april 2016: Obama truer Kina og Rusland, trods topmøde om atomsikkerhed

Med formand Tom Gillesberg

Klokken er ved at falde i slag:

Konfrontation med atomvåben, eller win-win-samarbejde om Den nye Silkevej?

Af Helga Zepp LaRouche

Det seneste eksempel på denne, Den nye Silkevejs større tiltrækningskraft i forhold til den geopolitiske konfrontation med Rusland og Kina, har vi netop set i form af den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i den Tjekkiske Republik. Præsidenterne Xi og Zeman undertegnede en omfangsrig liste af aftaler inden for områderne højteknologi, infrastruktur og realøkonomi og fejrede den »Gyldne Stad« Prags rolle som »porten« ind til samarbejdet mellem Kina og Europa.

Netop dette samarbejde er ligeledes nøglen til løsning af flygtningekrisen, der blot har bragt frem for dagens lys, hvilket skrøbeligt fundament, EU er bygget på.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Prags astronomiske ur er et af de ældste og mest omfattende ure, der nogensinde er bygget. Det blev først installeret i 1410, og senere genopbygget af Mester Hanus i 1490. Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i den Tjekkiske Republik, med underskrivelse af mange aftaler om samarbejde, fejrede den »Gyldne Stad« Prags rolle som »porten« ind til samarbejdet mellem Kina og Europa.

Uden en mission er I døde!

22. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – »Bankerotten i USA's økonomi er generelt set færdigt. Det er absolut færdigt«, erklærede Lyndon LaRouche kategorisk i sin **diskussion mandag den 21. marts med LPAC Policy Committee**, under den internationale webcast.

Mens de fleste amerikanere ser den anden vej og med frygt i sjælen forsøger at lade som om, at det ikke finder sted, så er det, vi i virkeligheden er vidne til, hele det transatlantiske finanssystems død – det er bankerot og står ikke til at redde. Men, vi er også vidne til en nations død, og dens befolknings død, fordi vores fornemmelse for en national mission – og de enkelte individers fornemmelse af formål og selve det, at have en identitet – systematisk er blevet fjernet af Det britiske Imperium, dets agenter og dets politik internt i USA. Intet har været så afgørende for denne operation som nedlæggelsen af NASA, som er kulmineret under Obamas præsidentskabs-parodi.

I går erklærede LaRouche: »Der er hele kategorier af folk, der under normale omstændigheder var produktive mennesker. De har ikke længere nogen rolle at udfylde. For det første sidder vi på toppen af en vulkan, som er det bankerotte, transatlantiske finanssystem, som kan – og vil – eksplodere i en hyperinflationsskabende nedsmeltning, hvad øjeblik, det skal være. Tro endelig ikke, at den nuværende politik med endeløse bailouts og »helikopterpenge«, som tidligere formand for Federal Reserve, Ben Bernanke, holdt af at kalde det, kan holde stand. Man kan ikke forsøge at 'redde' for 2 milliard dollar værdiløse, spekulative finanspapirer med endnu en milliard finansielt affald, uden, at det eksploderer op i ens ansigt. De regeringer, der støtter op omkring denne galskab – såsom Obamaregeringen – er lige så skyldige i de forbrydelser,

der begås.

Det britiske Imperium er dømt til total undergang, understregede Lyndon LaRouche i dag, og de handler i total desperation: de vil ikke acceptere et nederlag, og de er parate til at dræbe en masse. Der er stærke indikationer på, at dette er i gang i USA, såvel som i Europa.

Dødsfald som følge af narko-overdosis, alle kommuner, USA, 2002-2014. O.D.'s er steget til tårnhøje tal i næsten alle USA's kommuner under Bush' og Obamas præsidentskaber.

Ud over det eksploderende finanssystem, så sidder vi også på toppen af nok en vulkan, som er den erklærede hensigt fra Det britiske Imperium – og fra deres marionet, Barack Obama – om at fremtvinge regimeskift i Rusland og Kina. Som Lyndon LaRouche i årevis har advaret om, så er kriserne i Libyen, Syrien og Irak, og international terrorisme generelt, alle sammen rettet mod et strategisk atomopgør med Rusland og Kina. De seneste »barbariske« terrorhandlinger i Bruxelles, som præsident Vladimir Putin kaldte det, er ingen undtagelse. Idet hun talte om de internationale sponsorer af terrorisme – som vi ved er Det britiske Imperium, der opererer under diverse flag – var talsperson for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, ligefrem: »Man kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, de også dukker op i en anden.«

Rusland og Kina fortsætter med at spille deres rolle i at gå op imod dette vanvid, og bygge et Nyt Paradigme baseret på en mission for menneskeheden, der udfolder sig omkring win-win-samarbejde om grundlæggende forskning så som rumforskning, og samstemmende store infrastrukturprojekter her på planeten Jord.

Men for at det skal lykkes, må USA bringes med ombord i dette Nye Paradigme. Til en begyndelse må de nazister, der ønsker at

forvandle USA til en koncentrationslejr, afsløres som det, de er – lige fra FBI-hooligans, til Obamas drabsmaskine og til Wall Street-bankerne, der har folkemord i deres kølvand. At give dem en stærkt forsinket blodtud er en god måde at få humøret op og genoplive optimisme på.

Dernæst må landet genoprette sin fornemmelse for national mission omkring NASA's rumprogram, med Kesha Rogers' kampagne som spydspids for vore bestræbelser i denne retning. Dette vil gengive folk ikke alene produktive jobs, men selve deres fornemmelse for mening og menneskelig identitet. Og det er en kraft, som Det britiske Imperium ikke kan håndtere.

EIR intervenserer i NATO-konference i København

18. marts 2016 – »Fra Wales til Warszawa: at transformere NATO i et uforudsigeligt sikkerhedsmiljø«, lød titlen på den konference, som det danske Udenrigsministerium og den britiske og polske ambassade i dag var vært for. Titlen refererer til NATO-topmødet 2014 i Wales, Storbritannien, samt det forestående topmøde 8.-9. juli i Warszawa, Polen. Effekten af de forholdsregler, som der vil blive stillet krav om under konferencen, vil være at intensivere NATO's konfrontationskurs, især imod Rusland.

Mødets præmis var, at NATO må være mere forberedt i sin tredje, nuværende fase. Disse karakteriseredes som: Fase 1: den Kolde Krig efter Anden Verdenskrig; Fase 2: indskrænkningen af NATO-styrker efter Sovjetunionens sammenbrud; og, Fase 3: den uforudsigelige trussel fra øst – fra Rusland – der begyndte for to år siden efter den »russiske

aggression« i Ukraine/Krim, og som inkluderer den russiske offensiv i Syrien og truslen fra syd – opkomsten af Daesh/Islamisk Stat, så vel som også andre trusler, som den førende, britiske taler kaldte »dragerne« (med reference til Kong Arthurs riddere), en vending, der blev gentaget mange gange under konferencen.

Der var en masse snak om at opbygge en troværdig »afskrækkelse« og om den politiske vilje til at anvende den, om nødvendigt; permanent fortsættende adaptation til uforudsigelige, farlige udfordringer; 360 graders årvågenhed over for trusler fra alle sider, osv.

EIR fik mulighed for at stille det første af to spørgsmål til panelet af hovedtalere: den danske udenrigsminister Kristian Jensen, Storbritanniens permanente repræsentant i NATO Sir Adam Thomsen, samt generalmajor Romuald Ratajczak fra Polens Nationale Sikkerhedsbureau.

EIR (præsenterer sig): »Jeg må sige, at jeg er uenig i nogle af antagelserne. I taler om den »russiske fortælling« [Kristian Jensens vending om russiske påstande om, at NATO's handlinger er i færd med at føre til konfrontation og krig]. Spørgsmålet er, hvornår er NATO's opbygning af beredskab i realiteten en provokation, en forøgelse af ustabiliteten? For eksempel taler man om, at USA's beslutning om at firedoble forsvarsbudgettet langs den russiske grænse, forøger faren for atomkrig.

På den anden side har vi nu en mulighed, med fredsforhandlingerne i Syrien, hvor USA og Rusland arbejder sammen, og hvor vi har sagt, at der må være et økonomisk element. Hvis USA, Rusland og Kina arbejdede sammen om at opbygge en Marshallplan for Mellemøsten, så ville det være en kongevej til både at reducere spændingerne mellem USA og Rusland, og til på samme tid at opbygge stabilitet i Mellemøsten. Uden denne økonomiske komponent vil dette ikke findes der.«

Udenrigsminister Kristian Jensen: (parafrase) Han støtter USA's beslutning om at firedoble budgettet for det europæiske område. Ikke for at forøge spændingen, men som en konkret respons til et konkret skift i Ruslands holdning. Rusland tog NATO's beslutning dette forår om at udvide NATO som en aggression, hvilket det ikke er. Ethvert land har ret til at vælge, om det ønsker at tilslutte sig NATO. Jeg er enig i, at vi må se på, hvordan samfund kan opbygges efter en krig. Danmark er meget involveret i Irak og Syrien, hvor vi har skubbet Daesh (IS) tilbage.

Storbritanniens NATO-repræsentant Sir Adam Thomsen: (parafrase) 1. Vi bør engagere Rusland, hvor vi kan – Iran-aftalen, den potentielle aftale i Syrien. 2. Hvis Rusland ikke længere respekterer de europæiske sikkerhedsregler, er det klogt at være forberedt, hvis dette brud skulle blive brugt imod én. 3. NATO's planlagte respons i øst er så let, som den kan være, når man konfronteres med Rusland, der sender signaler som at overflyve Bornholm [som Kristian Jensen sagde, angiveligt fandt sted under mødet, hvor hele den danske politiske klasse var til stede]; når man konfronteres med Ruslands overvældende evne til at mønstre styrker, som 80.000 tropper, inden for 72 timer, i sammenligning med 1.500 NATO-tropper i en forstærket troppetilstedeværelse. Rusland føler sig muligvis provokeret, men er det rimeligt?

Generalmajor Romuald Ratajczak, Polen: (parafrase) Vi ønsker i høj grad det Europæiske Forsikringsinitiativ (USA's foreslåede forøgelse). Han ønskede også den amerikanske hærs forud anbragte lager i Østeuropa. Han ønsker at afsløre propagandaen om, at NATO skulle have aftalt, ikke at deployere langs den østlige front. Dette blev betinget af »indtil situationen ændrer sig«, med et citat fra Rusland/Nato stiftelsesdokumentet, »i det nuværende og fremtidigt overskuelige sikkerhedsmiljø«, og forstærkninger, snarere end en permanent udstationering, er ikke udelukket.

Der er meget mere at sige fra konferencen, men dokumentation

vil blive overgivet til *EIR's* relevante militære reportere.

Foto: Danmarks udenrigsminister Kristian Jensen her sammen med bl.a. Polens ambassadør i Danmark, Henryka Moscicka-Dendys.

Amerikansk hangar-krigsskib ankommer til Sydkorea

13. marts 2016 – Det atomkraftdrevne hangarskib USS John C. Stennis ankom til Busan i dag, som en del af Obamas massive magtopvisning over for Nordkorea og Kina. Stennis har kapacitet til 90 kampfly, med et mandskab på 6.500. Angrebsgruppen J.C. Stennis omfatter fire ledsagekrigsskibe – tre destroyere med guidede missiler og en krydser med guidede missiler.

Korea Times bemærker, at JCS-angrebsgruppen er hovedomdrejningspunktet i den »Store Grønne Flåde«, et initiativ, der har stået på i et års tid, og som har sat fokus på den amerikanske flådes indsats for at transformere sit energiforbrug til at forøge sine operationelle evner. Man ville kunne spare en hel masse energi ved at afslutte Obamas krigsprovokationer.

RT's dækning af Obamas interview i *Atlantic* i denne måned fokuserede på Obamas krigsplaner mod Kina. Under en titel, der siger, at Obama »siger, at en konflikt med Kina er en mulighed«, citerer de chef-dræberen: »Hvis det [Kina] kun anskuer verden som regionale indflydelsessfærer, så ikke alene ser vi potentialet for en konflikt med Kina, men vi finder også, at vi har flere vanskeligheder med at håndtere disse

andre udfordringer, der vil komme.«

Foto: USS John C. Stennis

**Lyndon LaRouche:
»Vi må have en udvikling mod
frihed;
og udgangspunktet kan kun
være indsigt i,
hvad der er det sande og
gode«**

Lyndon LaRouche, 12. marts 2016:

»Jeg ville sige, at, i USA netop nu, i den grad, hvor nogle af os bidrager med nye indsigter i, hvad USA kan blive til, at vi må have en udvikling mod frihed. For problemet er, at de folk, der ikke kan lide os, der ikke kan lide frihed, er problemet. Men spørgsmålet bliver derfor, hvad er frihed? Nogle mennesker siger, »min idé om frihed er det her«, og deres idé om frihed er så ikke det.

Så pointen er, at der må være en sammenhæng, en aftale, baseret på fornuftig indsigt i den praktiske udførelse. Dette er, hvad der altid har fungeret i nationer. Dette er, hvad der har destrueret nationer! Napoleon destruerede nationer! Briterne har altid destrueret nationer! De specialiserer i det; og dette har været kun alt for sandt i historien.

Så man har altså det, at dannelsen af regering er baseret på ødelæggelsen af særskilte regeringer, på konflikt, mord. Jeg tænker på det, Tyrkiet nu gør, diktaturet i Tyrkiet. Men dette er ikke en karakteristisk af tyrkerne; dette er en karakteristisk ... for jeg ved noget om tyrkerne og deres historie. Jeg har været tæt associeret med nogle af heltene i Tyrkiet. Og lignende ting er sande for andre ting. Der er ingen grund til, at vi bør sige, at der er et naturligt had, en naturlig konflikt blandt folkeslagene i verden! Det er ikke naturligt. Det faktum, at der er konflikt, er ofte et unaturligt produkt.

For, når folk ser, hvad det gode er, når mennesket ser, hvad det gode er, i praksis, så vil man finde, at de ikke ønsker at gøre den slags ting, som tyrannerne gerne vil frembringe. Spørgsmålet er, vi opstiller argumenterne for, hvad bør det gode være? Hvad er det, vi bør gøre, som er det gode? Hvad er bedre? Det er, hvad det handler om.

Og alle de andre ting er nonsens. Mennesket er forpligt... Hvor står vi f.eks. nu? Bare for lige at afbryde mig selv. Hvor er vi nu? Vi er på randen af en generel atomkrig over hele planeten, og udover selve planeten. Og denne ting kan ske, lige nu, i den form for krig, som netop nu bliver planlagt, som kan ødelægge hele planeten, og planetens mennesker, netop nu! Og spørgsmålet bliver derfor, hvordan kan vi forhindre dette i at ske? Og hvordan gør vi det, uden at gå ud i en eller anden form for underkastelse under dette, eller underkastelse under hint? Nej! Det må komme fra en indsigt i, hvad sandhed er, hvad menneskeheden er, hvad menneskeheden må være. Og mange mennesker, ligesom – jeg tror, man kunne sige, at Putin er et ret godt eksempel på en model – forsøger at gøre præcis dette. Og der er mennesker i andre dele af verden, der har til hensigt at gøre dette.

Og det er, hvad vi må gøre. Vi ser dette med Kina, med Rusland og med andre dele af planeten nu. Vi ser, at disse nationale enheder kommer sammen, og de går ikke bare i seng med

hinanden, men det er en proces af at erkende, at de må arbejde sig igennem det, ved hvilket deres fælles interesser fremmes, på en bevidst og progressiv måde.

Og det er, hvad vi forsøger at gøre. Se på, hvad Kina gør. Indien forsøger at arbejde sig igennem her. Andre dele af verden forsøger at arbejde sig igennem denne proces. Det er denne form for mål, denne form for proces, hvor man siger – og det udmunder i, når man begynder at tale om rumprogrammet. Man taler om Månens bagside. Hvad gør Kina? Kina har kig på Månens bagside, og Månens bagside er det, Kina forsøger at finde ud af: Hvad er den virkelige betydning af det her, Månens bagside? Og Kina er ved at mobilisere for de næste to generationer, blot for dette formål. Og det er ikke bare en hensigt, men det er et begyndelsessted for at forstå, hvordan menneskeheden, jord-mennesket, kan spille en rolle i at udforme galaksen. Og galaksen er det mål, som menneskeheden bør have for øje netop nu.«

John Ascher (mødeleder): Jeg vil blot lige nævne her, at alle de temaer, du netop berørte, vil blive temaer for en meget vigtig konference, som bliver afholdt den 7. april i Manhattan, sponsoreret af Schiller Instituttet, om spørgsmålet om, hvad det nødvendige begreb om menneskeheden er; og at få USA til at tilslutte sig Verdenslandbroen. Vi har en invitation, og forsøger at få denne konference, der kommer den 7. april, til at blive det store gennembrud. Og det, som hr. LaRouche netop gennemgik, er præcis temaet for denne konference, inklusive spørgsmålet om rumprogrammet og videnskab som drivkraft.

Ovenstående er et uddrag af webcastet The Manhattan Projekt med Lyndon LaRouche, fra 12. marts. Hele videoen kan ses her: <https://larouchepac.com/20160312/larouchepac-manhattan-project-town-hall-lyndon-larouche-march-12-2016>

NATO's øverstbefalende i Europa, gen. Breedlove, ønsker at flytte en permanent panserbrigade til Europa

7. marts, 2016 – General Philip Breedlove, øverstbefalende for NATO's og USA's kommando i Europa (EUCOM), ønsker, at der atter kommer en panserbrigade i Europa. Under sin beretning for den amerikanske Kongres i sidste uge kom Breedlove med hentydninger til dette, men uddybede det ikke på daværende tidspunkt. I dagens rapport fra *Defense News* fremsætter en forsvarsfunktionær, der er bekendt med planerne, men som ikke nævnes ved navn, at Breedlove diskuterede sit forslag med topfolk i Pentagon, mens han var i Washington i sidste uge. En sådan forøgelse vil komme oveni den rotationsstyrke af brigadestørrelse i Østeuropa, som er et led i USA's militære oprustning i det østlige Europa og Baltikum, til \$3,4 mia. Den unavngivne funktionær sagde, "De er ved at undersøge, hvordan de kan forøge de permanente militære styrker i Europa. De prøver at finde ud af, 'hvor meget behøver vi, og hvor skal det komme fra?'"

Ikke overraskende er der bureaukratiske forhindringer i vejen, hvilket betyder, at det kan tage måneder, eller mere, før et sådant skridt kan tages. Internt i Pentagon vil spørgsmålet udløse en budgetkamp over, hvem – eller hvilken konto –, der skal betale forøgelsen. Og i Europa vil det kræve godkendelse fra de allierede og en aftale med en værtsnation. Og for USA drejer spørgsmålet sig om, hvorvidt denne brigade skal stationeres i Tyskland, der betragtes som et sikkert bagland, eller i Polen, hvor den kunne være sårbar overfor et russisk

førsteangreb.

Galskab pulserer igennem USA

8. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Præsident Obama holdt i mandags et møde i Det Hvide Hus for at fejre Dodd/Frank-lovens succesfulde forhindring af et nyt kollaps, som det i 2008. Eneste problem er, at hele det transatlantiske finanssystem er i frit fald, suget ned af værdiløs spillegæld til en 'værdi' af omtrent 2 billiarder dollar, og som Dodd-Frank intet har gjort for at forhindre – men tværtimod har fremmet. De vestlige økonomier står og vipper på randen, mens befolkningerne bliver ødelagt af den værste narkoepidemi i Vestens historie, og af selvmord, der begås af desperate, midaldrende, arbejdsløse arbejdere.

I mellemtiden gør Obama og hans kontrollers i London alt, hvad der står i deres magt, for at bringe den eneste del af verden, der fungerer – Rusland og Kina – til fald. Øverst på deres »dødsliste« står BRIKS, der repræsenterer podedkrystallen til et nyt verdensparadigme, baseret på udvikling, rumforskning og »win-win«-samarbejde nationerne imellem, som Xi Jinping beskriver det. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde i dag: »Bæltet-og-vejen er et projekt, som Kina lancerede, men mulighederne tilhører hele verden.«

Men Wang Yi måtte også advare USA om, at USA's indsats for at »forplumre vandene« ved at anstifte konflikt i Korea og i det Sydkinesiske Hav kunne »støde Asien ud i kaos«, og at Kina i så tilfælde ikke kunne se passivt til.

I Europa fortsætter NATO-ledere med at deployere større og større militære styrker op til den russiske grænse, som forberedelse til krig.

Alligevel har Putin flankeret dette krigsfremstød ved at intervenere i Syrien og knuse Obamas støtteapparat for terroristernes netværk, og ved at danne en arbejdende militær og politisk relation med de fornuftige elementer i det amerikanske militær for at gennemføre en våbenstilstand og tilintetgøre ISIS og al-Nusra. Putin viser nu, at han kan arbejde for fred såvel som at føre krig, og får hver dag flere og flere oppositionsgrupper til at gå med i våbenstilstanden og fokusere deres beskydning på ISIS' sidste tilbageværende bastioner.

Men, uden at vende USA omkring og tage kampen op med forbryderne i Det Hvide Hus og på Wall Street, vil den fremstormende, globale krig ikke kunne forhindres. De eksisterende institutioner er døde, som det bevises af den klovneforestilling, der kaldes præsidentvalgkampen 2016. For at skabe de krævede, nye institutioner, må den dræbende kultur rives ned gennem skønhed, en tilbagevenden til klassisk kultur og kreativitet, inden for musik, såvel som inden for videnskab.

I USA udgør LaRouche-bevægelsens 'Manhattan-projekt' og genrejsningen af NASA, med base i Texas, og den »Udenjordiske forpligtelse« (Krafft Ehrlicke) de uomgængelige startpunkter for en mobilisering af befolkningen til denne store opgave.

**Eurasien har planer om global udvikling;
NATO har planer om global**

ødelæggelse

2. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – I dag talte Helga Zepp-LaRouche ved en konference i New Delhi, hvor hun opfordrede til, at Indien, Kina og Rusland gik sammen, forhåbentlig sammen med endnu andre, om at forlænge Silkevejsprocessen ind i Sydvestasien og Nordafrika, som det eneste middel til at redde verden fra den overhængende trussel om en atomkrig.

»Den nye aftale mellem USA's udenrigsminister Kerry og Ruslands udenrigsminister Lavrov«, sagde fr. LaRouche, »der omfatter en våbenstilstand for Syrien, har potentialet til at ændre spillet i hele den strategiske situation, under forudsætning af, at især Kina, Rusland og Indien omgående arbejder sammen med landene i Sydvestasien om at gennemføre et omfattende opbygningsprogram, ikke alene for de krigshærgede lande Syrien, Irak og Afghanistan, men for hele regionen, fra Afghanistan til Middelhavet, og fra Kaukasus til Den persiske Golf. Med præsident Xi Jinpings besøg i regionen – til Iran, Egypten og Saudi-Arabien – er denne forlængelse af Silkevejen nu på bordet.

Alligevel finder der en hastig eskalering mod global krig sted. Dette kunne ikke fastslås med større tydelighed end i den sindssyge erklæring, som general Philip Breedlove, kommandør over NATO og den amerikanske kommando i Europa, aflagde for den amerikanske senatskomite for væbnede styrker i tirsdags. Breedlove sagde, at det amerikanske militær i Europa må være forberedt til at »punktere« Ruslands regionale forsvar og til en »hurtig forstærkning« af tropper, der bevæger sig mod øst i tilfælde af en konflikt. »Rusland har skabt et meget fortættet mønster af 'A2-AD', eller 'Anti-Adgang og Adgang Forbudt-område' (Anti-Access, Area Denial) ... Vi må investere i de evner og kapaciteter, der giver os mulighed for at gå ind i et A2-AD-område.«

Bemærk, at denne angivelige truende forsvarsevne, som russerne har, og som Breedlove ønsker at »punktere«, befinder sig inden for Ruslands egne grænser – dvs., at Breedlove åbenlyst taler om en invasion af Rusland. Lyndon LaRouche responderede, at der var noget alvorligt i gang, at de forsøger at fremprovokere en krig, »men de får måske ikke, hvad de forventer«.

Denne åbenlyse trussel om global krig står i skarp kontrast til aftalen om en våbenhvile i Syrien, der holder nu på femte dag – netop pga. direkte samarbejde mellem det amerikanske og det russiske militær! Og i dag vendte den amerikanske astronaut Scott Kelly tilbage til Jorden, efter 340 dage i rummet, som en af de få, tilbageværende helte fra resterne af det amerikanske, bemandede rumprogram – i et russisk rumfartøj!

Faktum er, at briterne er desperate. Hele den transatlantiske finansielle struktur er klar til at bryde sammen – den kan ikke overleve spekulationsboblens kollaps, som nu spreder sig i hele Europa og har kurs mod Wall Street. Og, bemærkede LaRouche, briterne ved, at, hvis Putin fortsætter, som han gør i dag, så er Det britiske Imperium færdigt.

Dette er en situation, hvor vi må være parat til at føre Amerika tilbage til mental tilregnelighed, baseret på de principper, som Helga fremlagde i dag i New Delhi.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry taler med Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov den 11. februar, 2016, inden et bilateralt møde, med fokus på Syrien, forud for Sikkerhedskonferencen i München.

Tyrkiet og Saudi-Arabien vil sabotere våbenstilstand i Syrien

29. februar 2016 – Generaløjntant Sergei Kuralenko, chef for det russiske militære koordinationscenter i Latakia, sagde i går, at, ikke alene var der indløbet rapporter om, at Tyrkiet havde skudt ind over grænsen ind i Tel Abyad, men også, at skønsmæssigt 100 militante kæmpere var krydset over grænsen fra Tyrkiet og ind i Syrien for at tilslutte sig et ISIS-angreb på landsbyen. Tel Abyad, der ligger omkring 70 km øst for Kobani, blev tilbageerobret af det kurdiskanførte Folkets Beskyttelsesenheder (YPG) og hermed allierede arabiske militser i juni måned 2015. Den russiske rapport kom tilsyneladende fra YPG, der hævdede at have slået ISIS-angrebet tilbage.

Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov udstedte i dag en ligefrem advarsel til, og om, Tyrkiet. Det er meget farligt, at Tyrkiet »ikke har forladt ideen om angreb hen over grænsen ... for at skabe visse zoner på syrisk territorium langs den tyrkiske grænse«, sagde Ryabkov. »Vi har tidligere set eksempler, hvor følelserne rent faktisk løb af med dem, der traf beslutningerne i Tyrkiet.« Hvis dette skulle ske under våbenstilstanden, »kunne det udvikle sig til en tidsindstillet bombe, der ville afstedkomme, ikke en forsinket, men en omgående handling. Jeg ønsker at advare mine tyrkiske kolleger imod dette«, sagde han.

Unavngivne tyrkiske regeringsfolk benægtede, at de skulle have beskudt Tel Abyad; men i dag indrømmede andre derimod, at der var blevet skudt hen over grænsen ind i Azaz og hævdede, at

for et nyt paradigme for samarbejde om fred gennem økonomisk udvikling

En delegation fra Schiller Institutet, med formand Tom Gillesberg som ordførende, havde foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg. Hør talen og se diasbilleder:

Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

GDE Error: Requested URL is invalid

Dias til mødet:

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

Mulighed for fred i Syrien. EIR's Jeffrey Steinberg forklarer, hvordan våbenhvilen kom i stand, og hvad der må til for at den bliver varig

LPAC fredags-webcast 26. februar 2016, dansk oversættelse.

Hvis man derfor sluttelig ønsker, at den syriske fredsaftale skal blive en succes, altså holde, så må man, ud over det presserende nødvendige behov for en Marshallplan/Landbrohjørneste for at sikre, at freden er varig, også fjerne Obama. Og man må bringe det britiske imperiesystem til fald.

Der findes muligheder for en erstatning, men disse erstatninger vil kun ske, når Obama er blevet fjernet af reelle forfatningsmæssige grunde, og på det tidspunkt, hvor Det britiske Imperium har fået en reglementeret begravelse.

Download (PDF, Unknown)

Den

kinesiske

udenrigsminister Wang Yi fremlægger en udvej i stedet for krig for USA's udenrigsminister John Kerry

24. februar, 2016 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, der talte ved en timelang pressekonference med den amerikanske udenrigsminister John Kerry i forlængelse af deres møde i Washington tirsdag, fremsatte flere afgørende forslag, der, såfremt de accepteres, kunne få USA væk fra den selvmorderiske kurs, som præsident Obama har sat, for krig med Kina.

Med hensyn til Koreakrisen sagde Wang Yi, at han og Kerry var enedes om en formulering af en FN-resolution, der fordømmer den nordkoreanske prøvesprængning af atomvåben og test af missilaffyring. Resolutionen skal frigives efter begge regerings godkendelse. Men, tilføjede Yi, en sådan resolution "kan ikke tilvejebringe en grundlæggende løsning på spørgsmålet om koreanske atomvåben. For virkeligt at gøre dette, er vi nødt til at vende tilbage til sporet med dialog og forhandling."

Han sagde, at Kerry var enig i dette, men tilføjede, at den kinesiske side havde "fremsat et primært forslag: dvs., at vi ønsker at forfølge atomafrustningen af den koreanske halvø sideløbende med udskiftningen af den koreanske våbenhvile med en fredsaftale. Vi ved, at visse parter har et andet syn på dette forslag."

Dette markerer en betydningsfuld intervention. Nordkorea vil kun diskutere fredsaftalen, og Obama vil kun diskutere atomprogrammet. Pyongyang hverken kan eller vil opgive sit

atomvåbenprogram under trussel om krig fra Obamas side, vel vidende, hvad USA gjorde imod Irak og Libyen, da disse stoppede deres atomprogrammer. Hvis der kunne findes en fredsaftale, der garanterede deres sikkerhed, så kunne de overveje alternativer til atomprogrammet.

Kerry holdt sig til Obamas linje – opgiv atomprogrammet, og vi vil overveje en fredsplan – men Kina har derimod lagt en gennemførlig plan på bordet.

Wang Yi berørte også krisens aktualitet og sagde, at han og Kerry var enedes om, at “vi er nødt til at overvåge situationen på halvøen tæt i de kommende to måneder. Forskellige ustabile faktorer kunne overlappende hinanden og have en virkning, så under de omstændigheder er det meget vigtigt, at de forskellige parter fører mere dialog for at forhindre, at spændingen øges eller situationen optrappes. Vi må især forhindre situationen på halvøen i at spinde ud af kontrol.”

Om det Sydkinesiske Hav sagde Wang Yi, at regionen, til trods for Vestens hysten op, er fredeligere end andre dele af verden, og at intet handelsfartøj er stødt på nogen trussel mod den fri sejlads. Forsikringspræmier er ikke steget en øre, sagde han (det frie marked siger, at der ikke er noget problem!).

På den anden side, sagde han, “håber jeg, at venner inden for medierne ikke kun vil se radaren (Kinas radaranlæg på en af øerne), men måske snarere, og nok så vigtigt, at der for hver dag dukker avancerede våbensystemer og udstyr op i det Sydkinesiske Hav, inklusive de strategiske bombefly, krigsskibe med missilforsvarssystemer – hvorfor har folk valgt at se bort fra dem eller ignorere dem?”

**RADIO SCHILLER den 22.
februar 2016:**

**Knæk Det britiske Imperium
med en tysk-russisk
udviklingskorridor
og et kinesisk-koreansk-
russisk hurtigtog**

Med næstformand Michelle Rasmussen

**Kerry og Lavrov når frem til
'Midlertidig principaftale om
Syrien'**

21. februar 2016 – De amerikanske og russiske udenrigsministre, hhv. John Kerry og Sergei Lavrov, nåede i dag frem til det, Kerry kaldte »en midlertidig principaftale om betingelserne for en standsning af fjendtlighederne [i Syrien], der kunne komme i gang i de nærmest kommende dage«.

Under en nyhedskonference i Amman sammen med den jordanske udenrigsminister Nasser Judeh sagde Kerry: »Betingelserne for en standsning af fjendtligheder er nu ved at blive fuldført. Vi er faktisk i dag tættere på en våbenhvile, end vi har været.« Kerry tilføjede, at han forventede, at præsident Obama

og den russiske præsident Putin i de kommende dage ville forhandle, for at fuldstændiggøre den midlertidige principaftale.

Irans PressTV og Reuters rapporterede, at det Russiske Udenrigsministerium bekræftede, at Lavrov og Kerry havde talt i telefon sammen søndag, om betingelserne for en våbenhvile. Rapporten sagde, at diskussionerne gik omkring betingelserne for en våbenhvile, der ville ekskludere operationer imod organisationer, »som af FN's Sikkerhedsråd var anerkendt som terrorister«. Dette inkluderer ISIS og Nusra Front.

Hvad den midlertidige principaftale vil føre til er ikke klart. Under pressekonferencen gentog Kerry Obamas holdning, at den syriske præsident Bashar al-Assad må gå. »Med Assad der, kan, og vil, denne krig ikke ende«, sagde han. Assad sagde i går, at han ville gå med til en våbenhvile på betingelse af, at terrorister ikke udnytter en standsning af kamphandlingerne til deres fordel, og at lande, der støttede oprørere, ophørte med deres støtte. Elementer af den syriske opposition havde tidligere indvilliget i »muligheden« for en midlertidig våbenstilstand på betingelse af, at der blev givet garantier for, at den syriske regerings allierede, inklusive Rusland, ville stoppe deres luftangreb, at belejringer blev ophævet og at nødhjælp ville få adgang over hele landet. Og Rusland har sagt, iflg. Associated Press, at de ville fortsætte luftangrebene i Syrien mod dem, de anser for at være terrorister, selv under en våbenhvile. Disse divergerende holdninger gør en holdbar våbenhvile til en monumental udfordring.

»Jeg tror ikke på«, sagde Kerry, »at, i løbet af de næste par dage, hvor vi forsøger at få dette effektueret, der skulle opstå et 'magisk vendepunkt' med hensyn til det, der foregår på jorden ... Oppositionen har gjort det klart, at de er fast besluttet på at kæmpe tilbage«.

Hverken Kerry eller det Russiske Udenrigsministerium ville

frigive detaljer om den midlertidige principaftale.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry taler under en fælles pressekonference med Jordans udenrigsminister Nasser Judeh i Udenrigsministeriet i Amman, Jordan.

Gør Det britiske Imperium forbi, og sats på den eurasiske Løsning

21. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lyndon LaRouche gav søndag, den 21. februar en strategisk vurdering, der sagde, at verden nu har nået et øjeblik med et vendepunkt, hvor enten, det onde Britiske Imperium, med sit system for monetaristisk udplyndring, bliver knust, eller verden vil snart styrte ned i en atomkrigs rædsler. Alt imens der er legitim fokus på de sindssyge provokationer, som kommer fra Tyrkiet og Saudi Arabien, der forsøger at gøre alt, hvad de kan, for at starte Tredje Verdenskrig på den syrisk-tyrkiske grænse, så er virkeligheden den, at det virkelige magtsæde bag disse manøvrer er den britiske krone.

Det transatlantiske, britiske system er totalt bankerot, og det virkelige centrum for global magt og stabilitet er skiftet over til Asien, hvor samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien har skabt en relativ stabilitet, efter transatlantiske standarder. Der er trusler i Asien, men disse trusler kan overvindes gennem den form for politik for fysisk, økonomisk

udvikling, som Kina har fremmet gennem initiativet med 'Et bælte, én vej'. Asien er blevet centrum for menneskehedens fremtid, fordi briterne har ødelagt næsten hver eneste hvid af kreativitet i USA, Storbritannien og det meste af kontinental-Europa. Der er muligheder, men de begynder alle med udslettelsen af Det britiske Imperiums magt.

For kontinental-Europa er den eneste, produktive løsning, at Tyskland, den sidste, tilbageværende økonomiske magt i Europa, allierer sig med Rusland omkring en plan for fysisk, økonomisk udvikling, tværs over hele korridoren mellem Tyskland og Rusland. En russisk-tysk koalition for en genoplivning af de produktive kræfter ville være den form for forandring, væk fra Det britiske Imperiums monetarisme, som der er et presserende behov for. Glem Det britiske Imperiums bankerotte pengesystem. Det er fuldstændig færdigt, og kan aldrig genoplives. En tysk alliance med Rusland om opbygning af de produktive forbindelser hen over Eurasien, i partnerskab med Kina og Indien, er skriften på væggen for en dødsdom over de imperiekræfter, der gør fremstød for krig ved hjælp af skakbrikker som Erdogan, Obama og Mohammed bin Salman.

Samme fremgangsmåde er presserende nødvendig i Nordøstasien, hvor Koreakrisen kun kan løses gennem en genoplivning af Kina-Korea-Rusland-jernbaneforbindelserne, der rent historisk har eksisteret, og som kan og må genoplives i dag. uden en fysisk-økonomisk dimension findes der ingen måde, hvorpå de britiske, geopolitiske svindelnumre kan overvindes. Afdøde general Douglas MacArthur forstod dette princip for asiatisk udvikling og stabilitet, som det ses af hans program for en genopbygning af Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og af hans fremragende lederskab i Korea. Genoplivningen af Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren er afgørende for stabiliteten i Asien, og dette bliver forstået af det kinesiske lederskab som et nøgleelement i hele »win-win«-udviklingsstrategien i Eurasien.

Der er ingen levedygtige alternativer til denne totale

sejr/totale fremgangsmåde med krig, til at overvinde briterne. En tysk-russisk alliance for en genoplivning af Eurasien fra den europæiske side, som det tidligere blev forudset af den franske præsident, general Charles de Gaulle, den sidste franske leder, der besad en vision om Eurasien, er den eneste, tilbageværende mulighed for Europa og hele det transatlantiske område. I USA betyder dette at dumpe Obama, der ikke er andet end en britisk brik, og at udslette Wall Street. I Asien er Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren afgørende for en meningsfuld løsning til Det britiske Imperiums eskalerende krigsprovokationer, der i overvejende grad køres gennem Barack Obamas mund, og som er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina. Indien er en naturlig partner i denne asiatiske udviklingsbestræbelse, og er allerede med om bord og forlænger de eurasiske udviklingskorridorer ind i Det indiske Ocean.

Den russiske præsident Putin har gjort det godt med den russiske, strategiske intervention i Syrien, der har trukket tåberne i Tyrkiet og Saudi Arabien ind i en fælde, de selv har skylden for. Denne fælde har taget det britiske imperie-slæng på sengen, og øjeblikket til at knuse dem fuldstændigt er nu inde.

Dette er den presserende, globale politik, der må tages i betragtning, og vedtages. Tiden er ikke til endeløse debatter, og til at trække tiden ud. Denne politik må vedtages nu, og gennemføres i praksis. Det er den faktiske gennemførelse, der er underkastet seriøs planlægning blandt seriøse verdensledere, af hvilke flertallet er i Eurasien, som et resultat af generationers britiske brutalisering af befolkningerne i USA og kontinental-Europa.

Hvis du fanger dig selv i at tænke, »Ja, men det her er altså ikke praktisk«, er du allerede dømt til undergang.

Bliver Ankara et nyt Sarajevo? Verden har brug for en fredsplan! Af Helga Zepp-LaRouche

Løsningen er enkel: Kasinoøkonomien må afsluttes gennem realiseringen af Glass/Steagall-loven; en international gældskonference må afskrive bankernes giftige værdipapirer, og et nyt kreditsystem må finansiere investeringer i den Nye Silkevejs projekter. Og hertil har vi ikke brug for et oppumpet, overnationalt bureaukrati i Bruxelles, men derimod en alliance af suveræne stater, som er forpligtet over for den fælles mission for udvikling af de områder i verden, der har et presserende behov for vores hjælp.

Kun, hvis Europa finder tilbage til sin humanistiske tradition, vil vi kunne bestå.

Download (PDF, Unknown)

Kinesisk regeringsperson: USA

har planer om krig med Kina med sin oprustning i Korea

20. februar 2016 – »Beijing må fuldt ud forberede sig militært og diplomatisk til krig på den Koreanske Halvø. Vi bør tilpasse vores militære deployering langs den nordøstlige grænse og vore maritime sikkerhedsstrategier så snart som muligt«, skriver Wang Haiyun, den tidligere kinesiske militærattaché ved ambassaden i Rusland, og nuværende ekspert ved Kinas Internationale Institut for Strategisk Samfund.

Wang kritiserer skarpt Nordkorea for sin atomprøvesprængning og lancering af en rumraket og fremfører, at »For mellemstore og små lande vil ethvert forsøg på at udvikle atomvåben og strategiske bomber for at sikre den nationale sikkerhed ikke medføre andet end ulykke«.

Vi må imidlertid, siger han, »også få Seoul til at forstå, at introduktionen af udefrakommende styrker for at øge regionale spændinger vil være destruktiv ... Sydkoreanerne må huske på, at deres land vil bære den fulde effekt af kaos på den Koreanske Halvø, hvis der udbryder krig«.

Men USA's mål, siger han, er Kina. Kina må »mønstre de relevante modforholdsregler imod de amerikanske og japanske flåder, der omgiver vore vande, og Washingtons deployering af missilforsvarssystemet i Sydkorea« og tilføjer, at »USA og dets to, asiatiske allierede er i færd med at forstærke deres militære deployering i Nordøstasien under påskud af, at de håndterer truslen fra Nordkorea«.

Rettet mod Obama skriver han: »Washingtons plan om at inddæmme Beijing ved at øge den militære deployering og skabe vanskeligheder på halvøen vil blot lemlæste dets egen militærmagt, der gradvist er blevet svagt.«

Foto: THAAD missilforsvarssystemet, som USA vil deployere til Sydkorea.

USA og Europa må gå sammen med Rusland og Kina for at undgå krig

– Den Europæiske Union er færdig, med eller uden briterne

Jeg vil begynde direkte med at diskutere den meget dystre trussel om en international konflikt, der nu er ved at rejse sig, især fra den krudttønde, der udgøres af Syrien, Nordafrika og Mellemosten. Det syriske område, hvor, på trods af den fælles indsats fra udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for at finde fælles fodslag, så truer Obamas afvisning af at give Saudi Arabien og Tyrkiet besked på at trække sig med at få det hele til at eksplodere.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 19. februar 2016:

USA og Europa må samarbejde med Rusland og Kina for at undgå krig

Faren for en massiv, endnu større strøm af flygtninge, der kommer fra Afrika og ind i Europa, så vel som også den fortsatte krise centreret omkring Mellemøsten, betyder således, at Europa er absolut dømt til undergang, med mindre der finder et fundamentalt skifte i politikken sted. Og dette betyder, at USA og Europa indledningsvis må række hånden frem mod Rusland og Kina.

Engelsk Udskrift.

US & EUROPE MUST REACH OUT TO RUSSIA & CHINA TO AVOID WAR

International LaRouche PAC Webcast

Friday, February 19, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's February 19, 2016. My name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly, Friday evening broadcast here from larouchepac .com

I'm joined in the studio tonight by Jason Ross from the LaRouche PAC science team, and we're joined via video, from a remote location, by Jeffrey Steinberg of Executive Intelligence

Review. The three of us, along with several others, had a chance

to have a discussion earlier today with both Lyndon and Helga Zepp-LaRouche, so what you're about to hear will be informed

by

that discussion.

Now, I'm going to just start right off the bat with a discussion of the very dire threat of an international conflict

arising, especially from the powderkeg of Syria, Northern Africa,

and the Middle East. The area of Syria, where, despite the efforts of Secretary John Kerry to find common ground with Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Obama's refusal to tell

Saudi Arabia and Turkey to stand down is threatening to blow this

entire thing sky high. A very accurate discussion of this was published earlier today in a piece on Consortium News by Robert

Parry, the editor of that publication, in which he says the risk

that the multi-sided Syrian war could spark World War III, continues, as Turkey and U.S. neo-cons seek an invasion that could kill Russian troops, and possibly escalate the Syrian crisis into a nuclear showdown.

What Robert Parry says in this article is that Barack Obama took questions from reporters on Tuesday, but he did not take the

one that needed to be asked: which was whether he had forbidden

Turkey and Saudi Arabia to invade Syria, because on that question

could hinge whether the ugly Syrian civil war could spin off into

World War III and possibly a nuclear showdown.

Now, this was part of our discussion earlier today with Mr. LaRouche and what I know Jeff will elaborate much more on, was LaRouche's analysis. But in short, what Mr. LaRouche had to say

is that what Putin is doing in this situation, and overall in

a
strategic manner, defines the point of action, defines the
point
of reference, for action. Everything else is bluff.
So, let me hand it over to Jeff, and he'll elaborate many
more of the details, and then we'll come back to our
institutional question for this evening, which Jeff will also
answer. So, Jeff?

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Matt. Well, as we were going
through the discussion with Mr. LaRouche earlier today, he
actually drew a distinction between the bluff, and what he
said
much more accurately is the folly of what Turkey and Saudi
Arabia
are up to. It's folly because they are caught in their own
madness, and don't even realize the consequences of what
they're
doing in the real world. They don't have the capability to
carry
out the kind of provocations that they are threatening, and
the
danger, of course, is that that does not mean that they're not
going to try to do it.
Putin stepped into the Syria situation at a critical moment
last September, and the entire situation has shifted radically
since that point. The Russian intention is {not} to simply
accomplish a military victory on behalf of the forces of
President Assad. They're creating the conditions to force the
intransigents, in this case Turkey, Saudi Arabia, Qatar, some
of
the other Gulf states, and always lurking in the background
when
you're dealing with Saudi Arabia and the Muslim Brotherhood is
the British. So, Putin has established a clear sense of
control
over the situation. Undoubtedly part of Putin's configuration

is
that Obama has been greatly weakened by the actions of Russia;
on
the economic sphere, the actions of China; and there are sane
military forces in the United States who recognize the folly
of
what Turkey and Saudi Arabia are doing.
This has been described by Parry, whose article you
mentioned, and by others, as the danger of a Sarajevo 1914
flash
point, along the Syria-Turkey border, but what Mr. LaRouche
emphasized today is that Putin has a very clear sense of the
military correlation in this situation, and has also a very
clear
sense that Turkey and Saudi Arabia are acting on the basis of
their own irrationality. And he is luring them in to the kind
of
trap that could be basically enclosed on them at any moment.
It's
a gravely dangerous situation, but you have at least one key
player, namely Russian President Putin, who knows what he's
doing, and who is steering these events in a way that conforms
to
an appropriate strategic analysis, and to an understanding of
how
to basically defeat these forces that have been trying to
destroy
Syria for the last five years, and in so doing, to deprive
Russia
of one of its own critical access points in the Mediterranean
region.
Now, what Mr. LaRouche really emphasized, and I think that
this is the crucial point to take away from this issue, is
that
the center of gravity of world affairs has dramatically
shifted
to where the Asia-Eurasia region, anchored in the cooperation

between China and Russia and India, with other countries grouping around that, is really where the strategic center of the world economy has now been shifted. And if you look at the situation in Europe, in particular, from one end to the other you see nothing but bankruptcy and political failure. The United States is on the verge of the same kind of bankruptcy. And so the only place where you have growth and stability by any measure, and of course Asia and Russia and Eurasia are not devoid of problems, but relative to the state of absolute bankruptcy that we see in Europe and in the United States, we see a disintegration of the political and economic conditions in much of South America, as well. Of course, Africa has been on the target list of the British and other European colonial, imperial powers for the longest time. But in Asia, you not only have a much more stable and growing situation, but you have a commitment to an abandonment of geopolitics in favor of what Chinese President Xi Jinping has called the "win-win" strategy. And if you look at the crisis in Europe right now, leaving aside the fact that the entire European financial system is bankrupt – hopelessly, irreversibly bankrupt under the present conditions and terms of thinking that dominate Europe – if you look at the refugee crisis, you're beginning to

see a glimmer of sanity, driven by desperation, by certain of the people who are responsible for creating the European fiasco in the first place.

So, you've got people like Wolfgang Schäuble, the finance minister of Germany, who was one of the monsters behind the destruction of Europe, including the German economy itself, now saying there must be a Marshall Plan to rebuild Syria, to rebuild other parts of the Middle East, and only on the basis of a Marshall Plan, which gives people a clear incentive to go back to their homes, to rebuild their country, only under those circumstances, and those circumstances alone, can the refugee crisis in Europe be remotely solved. And of course, what applies to the Middle East applies doubly for Africa, where the U.S.-British-French overthrow of Qaddafi unleashed absolute hell throughout the African continent.

And so the danger of a massive, even larger flow of refugees coming out of Africa into Europe, as well as the continuing crisis centered in the Middle East, means that Europe is absolutely doomed unless there is a fundamental change in policy.

And for starters, that change means that the United States and Europe must reach out to Russia and China. You had the recent visit by President Xi Jinping of China to Saudi Arabia, to Iran, and to Egypt, and what Xi Jinping made very clear is that China is prepared to move towards the building of the Silk Road infrastructure, the New Silk Road land route, the Maritime Silk Route, which will come up through the newly expanded Suez Canal

– China will do that. In fact, just this week, the first freight train from Eastern China arrived in Iran, and this is part of the entire European system of not just transportation corridors, but development corridors that have been put forward by China as the cornerstone of their foreign policy.

So, they're presenting a win-win alternative. And in the case of Europe, there is no alternative. Europe is so politically and psychologically bankrupt – the leadership of Europe is so bankrupt that China, through this Middle East development portion

of the One Belt, One Road policy, offers the only viable basis for this Marshall Plan idea to actually be put into practice. And

were it not for the Putin intervention, beginning last September, we couldn't even be contemplating the possibility of that kind of solution to this seemingly intractable problem in the Middle East.

Now, Mr. LaRouche emphasized in this context that Europe is completely gone; it's completely bankrupt, and there are solutions, but the present leadership is unprepared to consider

that kind of level of rethinking. In the United States, we're very close to the edge, but the United States {can} be saved and

the solution to the problems in the United States begins with removing President Barack Obama from office immediately, and moving to wipe out the thoroughly bankrupt Wall Street system. Because until that system is put through basically a bankruptcy shutdown, then none of the viable and available solutions are

going to be there. But, if you were to get rid of Obama, if you were to wipe out Wall Street,—and, for example, immediately passage of Glass-Steagall would be one critical element for that process to happen almost overnight – then we have a history in the United States. We had Alexander Hamilton. We had Franklin Roosevelt. We had glimmers of the same policy with John F. Kennedy. You go back to a credit system, a government credit system that kick-starts production, that trains a young generation that's right now completely unqualified to serve in a real economy.

All of that means the United States coming into alignment with what we see going on with China, with Russia, with India, with others. In other words, the United States becomes part of a genuine trans-Pacific collaboration, and under those circumstances, Europe itself would have no choice but to get on with the program.

So, what we're seeing from Turkey, from Saudi Arabia, and as I said, always watch for the British lurking in the background with those two countries – you have clinical insanity and folly, which holds the danger of war. But Mr. LaRouche again emphasized, Putin knows this. He sees all of this, and he is on top of the situation, and is prepared to take the appropriate and necessary actions. And there are some people who are not completely out of their minds on the U.S. side, within the military-intelligence community, who understand that partnering with Russia is the only way to solve this problem.

OGDEN: Thank you, Jeff. Now, just really on the subject that you ended on here, the bankruptcy of Wall Street and the extended

Wall Street system, and the relationship of that to the conditions in Europe; that brings us to our institutional question for this evening, which reads as follows: "Mr. LaRouche. The heat is turning up on British Prime Minister David

Cameron, who's trying to get the upper hand over a referendum that could result in the UK leaving the European Union. The potential break-up of the European Union, which is called 'Brexit', has elicited warnings about the impact on the UK economy should voters say that they want out of the EU. A recent

poll showed that 42% of UK voters would opt to leave the EU; compared to 38% who say that they would vote to stay. This week

will be the first major test as to whether Cameron's done enough

to secure an agreement to change some terms of the UK's relationship with the European bloc. Cameron says that he will campaign to stick with the EU, if a deal can be reached. This Thursday and Friday will be the first time that all 28 EU countries will discuss a package of proposals recently released

by the EU, aimed at addressing the UK's economic concerns. Cameron negotiated the proposals with the EU leaders and Donald

Tusk, President of the European Council – the EU's main decision-making body. What is your view of a possible 'Brexit'?"

STEINBERG: Well, you know, you've got "Brexit" that was preceded by "Grexit", and probably we're going to have a much larger lexicon; that all comes down to the fact that people have

the sense that the European Union, particularly the European

Monetary Union, is a sinking ship. And therefore, if the ship is sinking, or the movie theatre is on fire, you get to the exit as fast as possible. But the reality is, that the European Union – and within that, the European Monetary Union – are the problem. So, therefore, unless you address the more underlying issue, which is that Europe is financially and economically bankrupt; then it really is almost of secondary significance whether Britain stays in or leaves. If Britain leaves the European Union, then that's virtually it for the European Union. Other officials in Europe, even including Schäuble at the Davos Conference earlier this month, said that if the Schengen agreement, the open borders agreement in Europe is broken, then the European Union will cease to exist. And already in Poland, in Hungary, in other countries on the edge of Europe but within the European Union, they're already building those walls. So in effect, the European Union, as it's presently constituted, is a dead letter; it really doesn't exist. And the countries of Europe, either collectively or individually, are going to have to come to face the reality that their banking system is thoroughly bankrupt; they've lost so much productive capacity that Europe from a physical standpoint is no longer capable of self-reliance, self-preservation. So, the whole thing is going under; and of course, there's a certain irony in the British threatening to leave the European Union,

since the bankruptcy of the entire trans-Atlantic system is largely the result of policies that were created in London, and were then spread about Europe and the United States. You could almost say that Europe was doomed from the moment that Margaret Thatcher launched the Big Bang in 1985, and turned London into a safe haven for speculative gambling operations, drug-money laundering, anything other than investment in the real economy. So now, we're 30 years into that process, and Europe is finished. So, the issues that are being negotiated between Cameron and Tusk and the others on the European Commission, are tiddlywinks; they're not the real issues. Unless Europe comes up with its own version of shutting down the City of London and Wall Street, a genuine full-scale Glass-Steagall separation of legitimate commercial banking activity from all of the gambling, then Europe is completely doomed. And the only hope that they will have is that some sane future leaders, who emerge out of this political rubble, recognize before it's perhaps too late that aligning with China and Russia – which is exactly the opposite of the policies that are being pursued in Europe right now – is the only answer. So, I think that that's the context in which the question can be answered; and so the issue is merely that Europe in its present circumstance is doomed. And whether Britain leaves the European Union or stays in, they are part of that system of doom that's going to have to be changed in a much more fundamental – I'd say "revolutionary" – way. And the

opportunities are there; they're presented there because Europe is at the western end of Eurasia; and the Chinese have already established the rail links between central China and Germany. There are opportunities galore under the umbrella of the "One Belt-One Road" policy; but the first step is that the European leaders are going to have to abandon their folly. And that's a difficult proposition to conceive of, given who the current European leadership is.

OGDEN: Absolutely. And, let me just elaborate a little bit what Mrs. Helga Zepp-LaRouche emphasized, which is that if you just look at the refugee crisis, for example, and the absolute breakdown of Europe to even absorb and handle this under the current economic conditions. This has pushed people to begin to discuss the possibility of what the LaRouche movement has been advocating for quite a long time; which is a new Marshall Plan, a new program of economic development for the Middle East and North Africa. It is what was published by the Schiller Institute and {Executive Intelligence Review} in a major book-length publication a number of years back, called "A New Marshall Plan for Southern Europe and the Mediterranean". What Helga LaRouche emphasized is that at the point that the EU is really detonating underneath people's noses, there is no solution within the current geometry. The only solution is to go with this kind of Marshall Plan, and to work with China and the BRICS and other countries, to extend the Silk Road project into this region and to develop the Middle East and North Africa in order to have an incentive for millions and tens of millions of refugees not to leave to seek

a
better condition. And Helga LaRouche's emphasis was that this
is
a very substantial example of what Xi Jinping has called the
"win-win" paradigm; the "win-win" system. It is a win for
everybody, for Europe and the United States to work with China
and Russia to develop the Middle East and North Africa along
the
Silk Road routes. This kind of cooperation between China and
the
rest of the world is what China is seeking in inviting the
rest
of the world to engage in; and this is the only way to solve
the
crises and shift the geometry overall which is creating the
existential threat which is now being faced by Europe.
Now, this new paradigm; this is exactly what we have been
talking about for quite a while, but I think the foundation
for a
new paradigm cannot be seen as merely some sort of extension
of
former or present geopolitical ideas about how the world
works.
This is not merely a rearrangement of political and economic
and
strategic alliances between countries that would still be
dominated by the same axiomatic world view which is what has
brought us to this crisis point to begin with. Rather, there
needs to be a true renaissance; a new calibration, a
re-examination of what our view of mankind is. What our view
of
man as a species is, and what mankind's role within this
galaxy
and his relationship to the entire universe; and indeed, what
his
responsibility is as a uniquely creative species in this
universe

must be.

So, on that subject, Jason Ross is joining us from the LaRouche PAC Science Team, and I think we're going to have a somewhat exciting discussion of what are the implications of the really profound work that Albert Einstein engaged in over a century ago; and which is now grabbing the headlines again in the form of this experiment that has revealed the affirmation of Einstein's hypothesis concerning the shape of space-time.

JASON ROSS: Thanks. As I imagine everyone has heard by now, on September 14th of last year, a gravitational wave was detected by the interferometer experiments that we had set up in Washington state and in Louisiana. Over a few months, that signal was studied to make sure that that really was what had occurred; and a paper was submitted in January and published in February announcing the news that a gravitational wave phenomenon representing the merging of two black holes had been detected. This meant that a change in space-time had been experienced in that detector; where maybe we don't know how the experiment worked.

Very briefly, two tracks at right angles to each other, allowed light to move up and down those tracks. Those tracks reach 4 kilometers long. Due to some very clever engineering, the effect of length was 100 times that; and by the motion of these gravity waves – meaning a change in the shape of space due to a varying intensity of gravity due to these two black holes spinning around each other – the length of the two tracks varied by an amount that was about 1/10 the diameter of a proton over

a track length of 4 kilometers. This is equivalent to the star nearest to us getting closer and further away by the width of a hair. It's amazing that was actually able to be measured; that's an astonishingly tiny change.

And it says something about the difficulties and why it's been – as Matt said – it's been a century since Einstein had proposed the existence of these gravity waves; and now they've been detected. So, the recent upgrades to these detectors here in the US made this possible; there are other detectors around the world. Some of them are being upgraded; new ones are being brought on line. There is a proposal for a space-based interferometry experiment – the Lisa experiment; which NASA had been a part of, and has now left it to the European Space Agency, currently scheduled to launch in 2034. Perhaps it'll be sent sooner than that, based on this news.

But what does all of this mean? What does it tell us about – what are the implications? Well for one thing, this means we really have an entirely new tool for looking at the universe that we live in. All of our knowledge about the heavens beyond us, comes from sight, or various forms of sight. You can't smell a star, you can't taste it; you can't hear it, you can't feel it.

You can see it. So various forms of seeing are the way we learn more about our surroundings. From simple observations with the eyes here on Earth, which were all that were available to Kepler when he determined how the planets moved; the use of telescopes

in the optical range – simple telescopes that could be seen with the eye – into more complex telescopes, including ones that see what we wouldn't typically call light; radio telescopes. Telescopes in Earth orbit, looking in other wavelengths of the electromagnetic spectrum; infrared telescopes, ultra-violet telescopes, x-ray telescopes. We've got a lot of ways of

side of the Moon, where China is going to be within just a few years sending a lander. The potential to do long wavelength radio telescope work from that location; this represents something new.

But what we've got with this successful detection based on the change in space-time with the LIGO [Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory] experiments, this is something totally different. This is like bringing in a new sense all together. We've been seeing the universe; now we can probably hear it would be the best analogy. It represents a vibration, like the sound vibrations our ears are able to pick up. Only this time, it's incredibly faint, and it's about space itself vibrating; that really is what it is. So, that's tremendously important.

On the history of this, it's important to keep in mind people are very excited about this; there's good reason to be, it's quite a development. But this can only indirectly be called a scientific breakthrough; the science behind this – Einstein proposed this in 1916. He had some more thoughts and wrote another paper in 1918; some more discussion about it. Hypotheses about black holes, breakthroughs in computing ability to try to model these types of things; all of that took place. But what

could be called the fundamentally scientific change occurred
100

years ago with Einstein's theory of relativity; with gravity waves being one of the implications. Being able to detect them is

wonderful; it's an amazing technological advancement. It shows that we are capable of precision that was totally undreamed of in

Einstein's time, certainly, or even a few decades ago. The development that we've made has been tremendous.

But I think it's fair to say this was not a scientific breakthrough in the real sense of science. It is a new sensation;

it is a new technology. It is a whole new way of looking at things; and that is tremendously important. I think that if we look back at what Einstein did that made his hypothesis possible,

we can compare it to the really awful influence of Bertrand Russell.

So, first on Einstein. We've got to recall that what Einstein did in laying out his revolutionary theories was not something that he derived; it wasn't something that he proved. It

wasn't something that he showed was true based on what was already known. What Einstein said about the universe contradicted

the Newtonian view of space and time that had become dominant. Einstein said that that simplistic view of space and time, which

went along somewhat intuitively with our senses, was in fact untrue; and that basic concepts like simultaneity, or knowing that two events happen at the same time, such a basic concept as

that. That there's one time that applies everywhere; Einstein showed that was untrue. That's a very unintuitive thought. The idea that space could have a shape to it; that's a very unintuitive thought. It's not suggested by appearances.

But what Einstein was doing was implementing a world outlook that goes back to Cusa – although I'm not going to talk about him right now – but to Leibniz and to Bernhard Riemann. If we consider the work of Leibniz, 1646-1716, the founder of physical economy; there's plenty to say about him, and plenty will be said on this website. One of the specific things that he looked at was in the world of physics, Leibniz's demonstration that there was no absolute space; that there was no absolute time. This was contrary to Descartes, Newton, and others. Leibniz said there's no distinction between rest and motion, for example. If there's no absolute space, you can't say that anything is at absolute rest; that was a concept used by Descartes. Absolute space was a concept used by Newton. But Leibniz was in a fight about this, saying that space was a relation between concurrently existing things; but it didn't exist on its own. In a debate that he had with a top Newtonian – Samuel Clarke – this seemingly physical discrepancy about is space absolute or not, turned into very directly a political one. That, both of these two – Leibniz and Clarke – used their concept of space to make a point about God, and implicitly also about government; about the basis of the legitimacy of a ruler. Clarke, the Newtonian, said that because everything could have been created anywhere in space once God decided to do the Creation, that showed that God made a choice without any necessity; that it was just because God felt like doing then and felt like doing it where he did, because he felt like doing

that.

Sort of like a dog deciding to his business wherever he feels like it. Leibniz said that if God had to do something without a

good reason, that God would be only all-powerful, but not good or

wise. And Leibniz said that that conception of God has to include

those perfections as well; goodness, wisdom, and power.

Now between the lines, what these two were also saying was a view of government and a view of society. Implicit in this is Leibniz's view that the legitimacy of a ruler or of government is

not simply from having gathered power; but from using it in a wise way to achieve good ends. That may seem a little bit far afield, but it's true; and this is part of the background on this

concept. That from the necessity for goodness came the nonexistence of absolute space; that's how Leibniz showed that.

He was right.

Bernhard Riemann, in 1854, delivered a presentation, wrote a paper on the shape of space. And Riemann said that since the time

of Euclid up to his time, no one had ever really taken on in a realistic way, what the basis of the shape of space is. That Euclid said things like the sum of the angles in a triangle are

180; Riemann said that may or may not be true. On a curved space,

for example, it's not true. The most important aspect is that Riemann didn't propose replacing Euclid with a similar geometry;

it's that he said that the basis of our understanding of space has to be the physical causes that make things occur within space. He was right; that was Einstein's approach. With relativity, he said that our understanding of space can't

start

from a box; it has to start from physical principles that give rise to the effects in space, and to the relationship of objects

in space. So light, gravitation, these became the basis of space

for Einstein; and those concepts lie outside of space. They aren't geometrical concepts in the way Euclid's concepts were geometrical. Light is a real thing; gravity is a real principle.

So, Einstein, in following on this and implementing it, and developing his theories, developing his breakthroughs of relativity, created something that contradicted; he made a new hypothesis. To contrast that, let's look at the past 100 years.

We've now affirmed something that Einstein had proposed 100 years

ago; but where are the new Einsteins? Where are the new theories

that contradict? Where are the new concepts that don't follow from what we already know, but introduce fundamentally new principles? And more importantly, why is that not understood as

what science really is?

To say just a little bit about Bertrand Russell's role in all of that, LaRouche has called Russell the most evil man of the

20th Century; and we have given ample demonstrations of that. Some of the more straightforward evidence of it is his views about keeping the world population down; especially dark-skinned

racess, who Russell particularly was upset about there being more

of. Proposing a scientific dictatorship, using murder to eliminate people who became intelligent and opposed the ruling class, keeping science secret from the majority of people; this

is some of the nice outlook that Russell had on things. He also, in his own work as a "professional" you might say, worked on destroying the concept of science and turning it into mathematics. He did this before and after the year 1900; this is somewhat earlier in his life, where he wanted to throw away what Einstein ended up doing, which was creating a new concept that contradicted the past. And say instead, that every thought in the future, will have to derive from thoughts in the past; that we can replace creativity with logic. Russell really put that into practice. Many people who are familiar with Russell might think of him as being an anti-war demonstrator, as being a peace-loving activist. Somebody who was opposed to war, to conflict; especially to nuclear weapons. And, included in that, technology itself; the concept that science is dangerous, that perhaps science should be held back, because these technologies allow us to exterminate ourselves. The idea that the appropriate response to that would be to eliminate technologies, rather than to have a productive, future-oriented basis for relations among nations. This really sprung up in a major way around anti-nuclear activism, of which Russell was a major proponent. So, I think what we can reflect on, what we can take from the excitement around these gravitational findings, is that: 1) it's an opportunity to really go back and really develop and understanding of who Einstein was. How did he think? Who was this man, who a century ago, put forth the hypothesis that was detected in this way only this year. Who was Riemann? How did

he
actually think? We can reflect on the opportunities that we
have
for the use of these kinds of instruments to provide us an
entirely new window to understanding the universe around us.
Not
only are we seeing things in a different band, we're using a
different sense all together. We're hearing the universe;
we're
able to listen in on a completely different kind of physical
process than the electromagnetic ones that are the basis of
all
astronomy otherwise. Using light, radio waves, x-rays and that
sort of thing. And I think it also demonstrates that the
ability
to develop new technologies, to rise to a challenge, certainly
exists. And we saw this in the Apollo program, which
similarly,
going to the Moon itself did not involve as much new science
as
it did new technologies, new social organizations to implement
those technologies. Which we saw with some of the
breakthroughs
of the truly amazing apparatus used to detect these
gravitational
waves. But we have to have grand objectives. I mentioned the
LISA
experiment; a space-based interferometry experiment, similar
to
ones which did this recent detection, which NASA had been a
major
player in and then pulled back on, as part of the Obama
destruction of a national mission, a natural future. NASA, as
the
leading representative of that future orientation of the
nation.
So, we have to have human objectives for the nation, for

ourselves. We have to, as a nation, have objectives like what China's doing now; as represented by China's moves towards the Moon from the Helium-3 standpoint. From the sheer excitement of the population of China being asked to put forward proposals for experiments to take up to the Moon. This is something that people are actually thinking about as citizens of this nation. "Wow! What are we going to send up there?" "What are we going to take to the Moon for the next trip?" We've got a lot of objectives that have been defined that we have just been sitting on for decades. And if we eliminate the source of this culturally, the frankly unscientific view of science, this anti-human view of humanity, we can do great things. And we can do it by removing Obama and giving this nation a future-oriented mission again.

OGDEN: Well thank you very much, Jason. I think that's certainly exciting; the idea to be able to directly perceive changes in space-time itself. So, I'd like to thank Jason for his presentation, and I'd like to thank Jeff for joining us remotely today. And I'd like to thank all of you for joining us; and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Det Romerske Imperiums fald

– du står midt i det!

Som Lyndon LaRouche omhyggeligt har påpeget, så var en side af denne britisk anførte fordærvelse og ødelæggelse af det 20. og 21. århundredes USA, det diktatur over videnskab, og dernæst som en konsekvens over tænkning generelt, som blev udøvet af Storbritanniens Lord Bertrand Russell. Russell dekretede, at al fysisk videnskab måtte reduceres til blot og bar matematik, og han forfulgte aggressivt Albert Einstein som det geni, der erklærede sig uenig og aldrig ville acceptere dette diktat. Russell havde held med sig – et besøg til et hvilket som helst såkaldt »videnskabeligt« klasseværelse burde overbevise dig om det. Som Russell forstod, at den ville, har denne afskrælning af videnskab fremtvunget en fordummelse af al tænkning. Amerikanere er blevet gennemgribende bedøvede netop sådan, som vores tidligere store geni Edgar Allan Poe havde forudset disse virkninger. Dette er grunden til, at han kæmpede til sit sidste åndedrag imod det, han fordømte som matematisk tankegang, og imod hele den imperiekultur, der udstrålede fra London.

Download (PDF, Unknown)

**Jacques Attali foreslår
international fredskonference
for at standse krigens**

trommehvirvler

Paris, 18. februar 2016 (Nouvelle Solidarité) – Vi har ikke meget tilfælles med François Mitterands tidligere 'grå eminence' Jacques Attali, men ligesom mange af den ældre generations elite, kan han genkende lugten af atomkrig, når han møder den. I sin ugentlige blog fra 15. feb. i avisen *l'Express*, med titlen »Lyden af Krigstrommer«, gennemgår han de hårrejsende taler ved den nyligt afholdte Sikkerhedskonference i München. De følgende, oversatte (til engelsk, -red.) uddrag er taget fra hans egne, engelske oversættelser af hans blog, »Samtale med Jacques Attali«.

»Ved konferencen skændtes Vestens og Ruslands topledere med hidtil uset voldsomhed om et bredt udvalg af spørgsmål: Frem til et punkt, hvor den russiske premierminister [Medvedev] vovede at sige, at der var mulighed for en ny verdenskrig, og at Rusland stadig var 'verdens stærkeste atommagt'; at USA's udenrigsminister [Kerry], der havde ansvaret for diplomati, truede med massivt at forstærke NATO's aktiver i Europa; at den russiske premierminister svarede ved at spørge, om amerikanerne stadig troede, de befandt sig i 1962 med Cubakrisen; at den polske premierminister [Szydło] sammenlignede Ruslands militære tilstedeværelse i Ukraine med de russiske flys bombardementer i Syrien; at lederne af de baltiske stater forklarede, at russerne bør modgås i Centraleuropa på samme måde som i Mellemøsten; og sluttelig, at George Soros forsøgte at demonstrere, at den russiske præsident var begyndt at destabilisere den Europæiske Union på en brutal måde med det formål at ødelægge den, før faldende oliepriser tvinger hans eget land i knæ.«

»München-konferencen er ikke en café, hvor ord er uden betydning: det har været den mest betydningsfulde lokalitet i verden mht. strategisk debat i over 50 år. Der er ingen, der taler overfladisk her. Og i sidste uge hørtes skræmmende trommehvirvler, der, hvis de følges op af handlinger, i de

kommende måneder kunne føre verden frem til det værst tænkelige scenario.

Og dog konfronteres verden med ekstremt alvorlige risici, der er langt mere reelle end disse verbale forvrængninger ... Hvorfor tilføje til alt dette en dum og ikke retfærdiggjort tilbagevenden til en konflikt mellem Øst og Vest? ...

I alle tilfælde er det presserende nødvendigt at standse situationens tragiske, nedadgående spiral. For, siden München-konferencen, er det værste nu muligt, imod befolkningens ønsker, og når vi i stedet kunne gøre så meget sammen, hvor alle har interesse i de andres succes.

Til dette formål er det nødvendigt, med henblik på at sikre, at alle europæere – dem fra Vest og dem fra Øst – som en hasteforanstaltning mødes ved en storstilet konference for fremtiden, og væk fra München-konferencen, med det formål at udvikle fælles strategier og projekter, roligt og uden hastværk, imod deres fælles fjender.

Hvorfor ikke i Paris? Hvorfor ikke om en måned? Hvem vil tage initiativet? Vil vi gå glip af denne chance for at komme tilbage til fornuft?«

<http://blogs.lexpress.fr/attali/2016/02/15/beating-the-drums/>